

ДО
Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
43-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, № 654-01-89, внесен от Менда Стоянова и група народни представители на 12.07.2016 г., приет на първо гласуване на 21 юли 2016г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,

Българска стопанска камара – съюз на българския бизнес /БСК/ изразява своята подкрепа за гласуваните на първо четене промени в ЗКПО, насочени към намаляване на административната тежест при облагане на непаричните доходи на физически лица, формирани от ползването за лични нужди на собствени, наети или предоставени за ползване активи, собственост на предприятието. Предложените изменения са навременни и необходими за по-лесното администриране на облагането.

Считаме че внесените допълнителни предложения от народни представители целят внасяне на допълнителна яснота в текстовете по прилагането на закона.

Във връзка с предложението за създаване на нова ал. 2 в чл. 204, изразяваме нашите опасения, относно предварителното събиране на данък върху суми, които ще бъдат признати за разходи и ще окажат влияние върху счетоводния финансов резултат в следващи данъчни периоди. В редица хипотези това създава възможност за двойно данъчно облагане и следва да се предвидят текстове, които гарантират признаване на вече обложените суми.

Подкрепяме направеното предложение от н.п. Мартин Димитров, Петър Славов и Методи Андреев, за промяна в текста на чл. 215а, ал. 2, т. 2. Нашата позиция, която изразихме и с предходното си становище е, че отпадането на необходимостта от проследяване на ползването на актива и документална обосновааност създава улеснение за малките предприятия, но предложеното съотношение от 50 на сто е нереалистично за по-голяма част от бизнеса и не отразява реално степента на лично ползване на превозните средства.

Относно прилагането на новите текстове в закона, считаме за наложително да се регламентира, че обложените разходи за лично ползване са признати за данъчни цели и не попадат в хипотезите на скрито разпределение на печалбата.

В случаите, при които данъчно задължените лица /ДЗЛ/ не са декларирали лично ползване в годишната си данъчна декларация, но при проверка от органите на НАП се установи такова, ДЗЛ следва да имат правото на избор, по чл. 24, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица в случаите, когато актив на предприятието е ползван неправомерно за лични цели и ДЗЛ обективно не е знаело за това.

С УВАЖЕНИЕ,

БОЖИДАР ДАНЕВ
Изпълнителен председател

